

INTRODUKTION

Velkommen til et nyt spændende nummer af DTTK. Det aktuelle nummer indledes med en forskningsartikel af Kurt E. Larsen om »Religiøs tolerance, pietismen og Christian 6.«. Det påvises her, hvordan kong Christian, som regerede fra 1730-46, på den ene side fastholdt sine forgængeres ganske restriktive holdning til ikke-lutherske kristne, som da også var ham pålagt af Kongeloven og Danske Lov (og Norske Lov), og så alligevel i pietismens ånd her og der dispenserede fra en streng fortolkning af loven og viste mildhed og tolerance overfor tilhængere af andre konfessioner og lutherske kristne med samvittighedsproblemer. Christian 6. var ikke tolerant målt med nutidens øjne. Alligevel blev der under Christian 6. taget små skridt i retning af tolerance, som set i et større historisk perspektiv kan have været af betydning.

Forskningsartiklen af Martin Barslund Kirk »Esajas bogens eskatologiske ramme« fokuserer på to tekster: Esajas 2,2-5 og 66,18-24. Begge tekster omhandler et eskatologisk fredsrig, hvor Israel og folkeslagene samles på Zion for at tilbede og underlægge sig Herren. Kirk argumenterer for, at disse tekster indikerer, hvad der er bogens ultimative sigte, og således sætter rammerne for fortolkningen af Esajasbogen som helhed.

Oline Bøndergaard Kobbersmeds perspektivartikel: »Et fællesskab der favner og giver plads. Perspektiv på autisme, tro og kristne fællesskaber« fokuserer, som undertitlen angiver, på personer med autisme. En hovedpointe er, at i kirken og det kristne fællesskab gælder det, at »Ingen er her på tålt ophold«. Men, spørger forfatteren, gælder det også i praksis, eller er det blot noget vi prædiker? I en søgen efter svar belyser artiklen nogle af de udfordringer, mennesker med autisme kan have i mødet med kristne fællesskaber, og peger på nogle af de elementer, som kan have positiv effekt. I den forbindelse beskrives »fem fund«, som på forskelligt plan kan bidrage til, at personer med autisme – og også andre – kan finde sig til rette i kristne fællesskaber.

Kasper A. Bergholt overvejer i den anden perspektivartikel: »Hvad er økoteologi?«, hvordan teologien forholder sig til den dystre kendsgerning, at vi som menneskehed er godt på vej til at undergrave fundamentet for den menneskelige civilisation, som vi kender den. Ét af svarene

udgøres af økoteologien, som Bergholt beskriver, kritiserer og forsøgsvis videreudvikler. Økoteologien drejer sig ifølge Bergholt ikke blot om teologiens indhold men angiver en horisont for al teologi. Og et centralt spørgsmål er i den forbindelse, om den traditionelle teologi rummer indsigter, som er tilstrækkelige til at adressere og løse problemerne, eller om der kræves en reformulering af den kristne teologi.

Traditionen tro afsluttes der med en række boganmeldelser.

God læselyst!

Kurt Christensen
Gæsterektor